

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

A6-0286/2009

30.4.2009

RAPORT

privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Aldo Patriciello
(2009/2021(IMM))

Comisia pentru afaceri juridice

Raportor: Aloyzas Sakalas

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	4
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	6

PROPUNERE DE DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Aldo Patriciello (2009/2021(IMM))

Parlamentul European,

- având în vedere cererea lui Aldo Patriciello de apărare a propriei imunități în legătură cu ancheta în curs efectuată de Parchetul de pe lângă Tribunalul regional Isernia, comunicată în ședința plenară din 9 martie 2009,
 - având în vedere articolele 9 și 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986 și din 21 octombrie 2008¹,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0286/2009),
1. hotărăște să aperse imunitatea și privilegiile lui Aldo Patriciello;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților în cauză ale Republicii Italiene.

¹ Cauza 101/63, *Wagner c. Fohrmann și Krier*, Culegere 1964, p. 195, cauza 149/85, *Wybot c. Faure și alții*, Culegere 1986, p. 2391 și cauzele conexe *Marra c. De Gregorio și Clemente*, care nu au fost încă incluse în Culegerea Curții Europene.

EXPUNERE DE MOTIVE

I. FAPTELE

În cadrul ședinței plenare din 9 martie 2009, Președintele Parlamentului a anunțat că i-a fost adresată în scris o cerere de apărare a imunității parlamentare a unui deputat în Parlamentul European, care a fost transmisă Comisiei pentru afaceri juridice, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul de procedură.

În cerere este descrisă ancheta referitoare la dl Aldo Patriciello care este în curs de desfășurare în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul regional Isernia, privind o faptă care atrage răspunderea penală în temeiul articolului 61 alineatul (10) și al articolului 368 din Codul penal italian.

Conform Procuraturii de pe lângă Tribunalul regional Isernia (Italia), în cursul unei discuții care a avut loc în prezența Mar. Gaetano Pirozzi, Vice Brig. Enzo Valente, App. Sc. Luigi Ponzetto și Car. Massimo Santantonio, aflați toți în serviciul companiei de carabinieri staționate la cartierul general Venafro și având obligația de serviciu de a raporta săvârșirea unor infracțiuni, discuție în cadrul căreia aceștia răspundeau la rapoartele prezentate de Stefania Di Clemente, ofițer în cadrul poliției municipale din municipiul Petrilli, referitoare la încălcarea Codului rutier privind faptul că mai mulți motocicliști își parcaseră vehiculele lângă sediul „Neuromed” (Istituto Neurologico Mediterraneo), dl Aldo Patriciello a declarat că aceasta din urmă [Stefania Di Clemente] a falsificat orele menționate în raportul respectiv, deși, din punct de vedere legal, nu a fost înfăptuită nicio acțiune de falsificare, acuzând-o astfel pe aceasta de infracțiunea de fals intelectual, deși știa că este nevinovată.

II. CONSIDERAȚII JURIDICE ȘI GENERALE REFERITOARE LA IMUNITATEA DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

1. Articolele 9 și 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene din 8 aprilie 1965 prevăd următoarele:

Articolul 9:

Membrii Adunării nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor.

Articolul 10:

Pe durata sesiunilor Adunării, membrii acesteia beneficiază:

- (a) pe teritoriul național, de imunitățile recunoscute membrilor Parlamentului propriei țări;*
- (b) pe teritoriul oricărui alt stat membru, de exceptare privind orice măsură de detenție sau urmărire penală.*

Imunitatea este valabilă inclusiv pe perioada deplasării la locul reuniunii Adunării,

cât și la întoarcere.

Imunitatea nu poate fi invocată în caz de flagrant delict și nici nu poate constitui o piedică pentru Adunare de a ridica imunitatea unuia dintre membri.

2. În cadrul Parlamentului European, procedura este reglementată de articolele 6 și 7 din Regulamentul de procedură. Dispozițiile pertinente prevăd următoarele:

Articolul 6 - Ridicarea imunității

1. În exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul se preocupă în special de conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și de asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

(...)

3. Orice cerere adresată Președintelui de un deputat sau un fost deputat în vederea apărării imunității și privilegiilor este comunicată în ședință plenară și trimisă comisiei competente.

(...)

Articolul 7 - Proceduri privind imunitatea:

1. Comisia competentă examinează fără întârziere și în ordinea în care i-au fost prezentate cererile de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

2. Comisia prezintă o propunere de decizie care se limitează la recomandarea adoptării sau respingerii cererii de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor.

3. Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea. Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații; acesta poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente. Deputatul respectiv poate fi reprezentat de un alt deputat.

4. În cazul în care cererea de ridicare a imunității conține mai multe capete de acuzare, fiecare dintre acestea poate face obiectul unei decizii distincte. În mod excepțional, raportul comisiei poate propune ca ridicarea imunității să vizeze exclusiv desfășurarea unei acțiuni penale, fără ca vreo măsură de arestare, o altă măsură privativă de libertate sau orice altă măsură care să împiedice deputatul în exercitarea funcțiilor inerente mandatului său să poată fi adoptată împotriva acestuia, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(...)

6. În cazurile de apărare a unui privilegiu sau a unei imunități, comisia precizează dacă circumstanțele constituie un obstacol de ordin administrativ sau de altă natură în ceea ce privește, pe de o parte, libertatea de circulație a deputaților care se deplasează către sau dinspre locul reuniunii Parlamentului sau, pe de altă parte, exprimarea unei opinii sau a unui vot în exercitarea mandatului, sau dacă se încadrează în aspectele prevăzute la articolul 10 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile care nu se află sub incidența dreptului intern și prezintă o propunere prin care invită autoritatea în cauză să tragă concluziile care se impun.

7. Comisia poate emite un aviz motivat privind competența autorității în cauză și admisibilitatea cererii, dar nu se pronunță în niciun caz asupra vinovăției sau nevinovăției deputatului sau asupra oportunității sau inoportunității urmăririi penale

a deputatului pentru opiniile sau actele care îi sunt imputate, chiar dacă examinarea solicitării îi permite comisiei să dobândească o cunoaștere aprofundată a cauzei.
(...)

Legislația națională relevantă

Constituția Republicii Italiene, astfel cum a fost modificată de Legea constituțională nr.3 din 29 octombrie 1993, articolul 68 [Indemnizație, Imunitate]:

(1) *„Deputații nu pot fi făcuți răspunzători pentru opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor”.*

(2) *„Fără autorizarea Camerei de care aparțin, niciun membru al Parlamentului nu poate fi percheziționat și nu poate face obiectul unui mandat de percheziție la domiciliu, nu poate fi arestat sau privat de libertate prin orice alte mijloace, nici menținut în stare de detenție, cu excepția cazului în care este vorba despre executarea unei hotărâri sau condamnări irevocabile sau despre un flagrant delict pasibil de arestare obligatorie.”*

(3) *O autorizație similară este necesară pentru ca membrii Parlamentului să poată face obiectul oricărei forme de interceptare a convorbirilor sau comunicărilor și pentru reținerea scrisorilor sau corespondenței acestora.*

III. JUSTIFICAREA PROPUNERII DE DECIZIE

Dl Patriciello solicită aplicarea articolului 68 alineatul (1) primul paragraf din Constituția italiană care prevede că: „Deputații nu pot fi făcuți răspunzători pentru opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor”.

Articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene prevede că membrii Parlamentului European au imunitate absolută în procedurile judiciare în ceea ce privește *„opiniile sau voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor”.*

De fapt, în declarațiile sale dl Patriciello a făcut doar comentarii referitoare la fapte care țin de domeniul public, la drepturile cetățenilor de a avea un acces facilitat la spital și la serviciile de îngrijire medicală, acestea având un impact important asupra vieții cotidiene a membrilor din circumscripția sa.

Dl Aldo Patriciello nu a acționat în interes propriu și nici nu a dorit să insulte funcționarul public, ci a acționat în interesul general al alegătorilor săi, în cadrul activității sale politice.

Procedând astfel, el își îndeplinea obligația de deputat în Parlamentul European exprimându-și opinia cu privire la o chestiune de interes public pentru membrii din circumscripția sa.

IV. CONCLUZII

Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia pentru afaceri juridice, după examinarea argumentelor în favoarea și împotriva apărării imunității, recomandă

apărarea imunității dlui Aldo Patriciello.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	30.4.2009
Rezultatul votului final	+: 7 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina
Membri supleanți prezenți la votul final	Jean-Paul Gauzès, Jacques Toubon
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Herbert Reul